कदम्बाग्रे च श्रीकृष्णं वस्त्रपुञ्जकरं परं ।
तत्रैव शूलहस्तञ्च महाकालं ददर्श च ॥ ६६ ॥
कृपालुं द्वारपालं [18]तं संभाष्य नारदो मुनिः ।
प्रययौ [19]शीघ्रगामी स तृतीयद्वारमुत्तमं ॥ ६७ ॥
ददर्श तत्र पुरतः क्वचिमं वटमूलकं ।
गोपानाञ्च समूहञ्च पीताम्बरधरं परं[20] ॥ ६८ ॥
बालक्रीडाञ्च कुर्व्वन्तं तन्मध्ये कृष्णमुत्तमं ।
ब्राह्मणीभिः प्रदत्तञ्च भुक्तवन्तं सुपायसं ॥ ६९ ॥
कुर्व्वन्तञ्च समाधानं मुने वामकरेण च ।
गृहीत्वा तदनुज्ञाञ्च चतुर्थं द्वारमीप्सितं ॥ ७० ॥
प्रययौ ब्रह्मपुत्रश्च ददर्श चित्रमुत्तमं ।
गोवर्द्धनं पर्व्वतञ्च [21]तत्र कृष्णकरस्थितं ॥ ७१ ॥
गोकुलं गोकुलस्थानां गोपीनां चैव रक्षणं[22] ।
व्याकुलं गोकुलं भीतं शक्रवृष्टिभयेन च ॥ ७२ ॥
अभयं दत्तवन्तञ्च कृष्णं दक्षकरेण च ।
नन्दिनं द्वारपालञ्च शूलहस्तञ्च सस्मितं ॥ ७३ ॥
विलोक्य प्रययौ विप्रः पञ्चमं द्वारमुत्तमं ।
नानाकृत्रिमचित्राढ्यं वीरभद्रान्वितं परं ॥ ७४ ॥
तत्रैव नीपमूलञ्च यमुनाकुलमेव च ।
कालीयदमनं तत्र क्वचिमं च ददर्श ह ॥ ७५ ॥

---

[18] च M. T. [19] शिशुंपामूलं P. M. T.
[20] तदा M. T. [21] कृष्णवामकरस्थितमिति R. [22] रङ्गणं P.